

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Om Himmerig vi qvæde vil

Citation: Kingo, Thomas: "Om Himmerig vi qvæde vil", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 66. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid63005/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

vel, Hand derfor levdt' her som et Træl, Got vilde her ey have,
I ald sit Lives dage.

[12] Jeg raader, tænker eder om, Og beder Gud men I har
rom, Dend Glæd' ey koster meere, End angre synden stedtz' og
nu, Og os forlad' aff Hiert' og Hu Paa Christ, ved ham Gud bede, 5
Saa er os Himlen rede.

[13] Gud und' os her at leve saa, Naar vi aff Verden skulle gaa,
Vi maarte udi Gammen For alt Guds Gode takke saa, Og fryde-
fuld i Himlen gaa, Ved JEsu alle sammen, Det giv', Gud Fader,
Amen. 10

Dend samme Psalme anderledes. 79

OM Himmerig vi qvæde vil, Hvad Fred og Glæde der er til,
Som Gud sit Folk vil give: Ey Sygdoms Nød der findes
kand, Ey Armød plager nogen Mand, Der intet ont kand blive,
Som mand har her i Live. 15

[2] Ald Tyrannj gaar der forbi, Uræt og Vold er ey der i, Hvad
vi ikkun begiære, Vi efter Ønsk der have skal, Og leve som
Guds velgefæl, Thi alding monne være I ævig Fryd og Ære.

[3] Der kand ey nogen blive vreed, Der er og ingen Kiedsom-
hed, Søvn, Fare, Frygt, Nød, skade, Aldt hvad her en bedrøve 20
kand, Har ingen sted i dette Land, Maa gandske der aflade, Der
alle ere glade.

Trel, Intet Got aff Verden vilde
have, I alle sine Lives Dage.

[12] Jeg raader eder alle, I
tænker eder om, Beder Gud om
Naade men I have rom, Dend
Glæde hun koster ey meere, End
angre vore Synder altid og nu,
Og os forlade aff Hierte og Hu,
Paa JEsu, ved hannem Gud

bede, Saa er os Himmerig rede.

[13] Gud unde os her at leve
saa, Naar vi aff denne her Verden
skulle gaa, Vi maatte aff Hjertel
være glade, For alle Guds Gaver
takke da, Saa frydefuld ind i
Himmerig gaa, Ved JEsu Chri-
stum alle sammen, Det unde os Gud
Fader, Amen. C

9 giv'.] giv a 17 Ønsk] Ønsk' a

[4] Der stedse er en liflig Fred, Og vore Siæles Rolighed, Samvittighedsens Klage Der ingen meere nagge tør, Thi aldtiing er da som det bør, Gud alle da behage, Forsvunden er ald Plage.

[5] Dend Stad er aff hin lutter Guld, Med Muur' af Ædel-
80 steene fuld, Og Per||lerne hin klare: Der skal vi sammen tee vor Fryd, Paa Gaderne med Klang og Lyd, Blant mange Engleskare, Langt fra ald sorg og Fare.

[6] Vi skulle og stafferes ud, Som Christus selv vor HÈrre Gud, Ligdannet hannem være: Vor ringe Legems skrøblighed
10 Ey meere da er fuul og leed, Men fuld med Krafft og Ære, Langt over ald begiære.

[7] Saa klar som Stjerne-straaler er, Vor herlighed skal blive der, Som mand nok merke kunde I Christo, der hand lod sig tee Paa Bierget i Forklarelse Og Ære mangelunde, Som hans Disciple
15 funde.

[8] Som straalene fra Solen gaar, Saa klar hans siinn og Ansigt vaar, Hans Klæder og saa saare Sig herlig teede, var at see Langt hvidere end nogen Snee, Saa de tilstæde vaare Forfærded blev derfor.

20 [9] De næbgrus faldt paa Jorden ned For denne store Herlighed, Omsider Peder talde: Her vil vi, HÈrre, slaa vor boe, I denne søde Fryd og Roe, Hvor til du os udvalde, Om det dig kand befalde.

81 [10] De Døden og adskiller her, Skal kiende grandt hin anden
25 der, I dette Ærens Rige, Som Peder strax bar Kiendsel paa Eliam, hand før aldrig saae, Sampt Mosen og dislige, Vidst' deres Navn at sige.

[11] Hvad kiert vi her i Verden har, Som drøm og Røg med hast bortfar, Men denne hiertens Glæde Aff ingen Maal og Ende
30 veed, Og bliver i ald Ævighed, Fra dette Frydens sæde Vi aldrig meer skal træde.

[12] Ey længer der er tusind Aar, End her dend Dag der var

17 vaar] var a 18 vaare] vare a 31 meer] meer' a

i gaar, Saa lyster der at være, Dend Glæde kiendte JEsus vel,
Thi levd' hand her kun som en Træl, Vild' ingen Ting begiære
Aff Verdens Fryd og Ære.

[13] Med faa Ord, ald den Glæde-stand Slet intet Sind optænke
kand, Slet ingen Pen affmale; Alt hvad der siges kand med Røst, 5
Er intet mod dend store Trøst, Det overgaar ald Tale, Som os
da skal husvale.

[14] Thi tænke nu sig hver Mand om, I me||den hand har 82
Tiid og rom, Og sig til Gud omvende, Aff gandske Hierte, at
hand maa Dend store Glæde naa og faa, Naar denne Tiids Ælende 10
Alt kommen er til Ende.

[15] Ah HERRe os dend Naade giv, At vi i dette stakket Liv,
Dend Roe saa efterfige, At naar vi fare skal her fra, Vi findes maa
omsider da, I dette Frydens Rige, Der ævig Priis dig sige.

Joh. Brunßman. 15

Paa dend Tredie Søndag

i Advent.

Over Epistelen, 1. Cor. 4. fra det første til det 6. Vers.

Under dend Melodie:

Som en Hiort med Tørst befangen, etc. 20

I.

HErre Gud, hvor agtes ringe
Dine Kirke-Tienere,
Som de ey udaff din Vinge
Haffde sin Beskiærmelse!
Da du dennem dog har sat 83
Til at vogte Himlens Skat,
Og udi dit Huuses Ære
Til Huuþholdere at være.